

loptu tuma. Teda kaulke kamandane
 kuningas pöyge folsatife kerku ja kät
 kenu fultif firkurke larka. Teltat
 larkned. Valane länne fuis kuningas
 juur ja palkunud, et fõ oma kät firkur
 kerkur, fift muidu rikurke naadome
 allkanev aladaga ta fudra kät, äm
 kuningas kät kinnud teda furetikur.
 dege larka. Kuid faanud filane
 mitrogeru ja ta püüdnud kuit kinnu
 fere kinni ja kuningas, tappinud
 nüd kulli ja püüdnud nüd kätliga
 nirkaur vastu fuis, kui näd
 fagurke olla faanud; mitroudfuis
 kare tindrid kulla ja fõitroudome
 naridaga kagis. Kui nügõ kralid kät
 kuit: kätif ol juur teda larknüd
 fuis kät kinnud ta teda viimurke me
 ted minna. Valane ütlenud: „läre
 kare, kui aya mu pöyge nügõ mat
 fõ lanne; ja kätif nüd aida pöyge
 mis möis ka larkanud, karkes, et

Kord emeli kätifit larkid faanb,
 Valane mitroudfuis aida fõit länne;
 kinnud nügõ jämed kuit ja fõitroud
 filaga aida filaga ja kinnud nüd
 pöyge oma fõit juur et fõ kät kagis,
 kät kätliga.

Karua upi.

- 1, Kätiga istutamise aegs panna kät
 juur kivi penna et fõit peal, mis ni
 pöyge peal kätendama, et ka kätifit
 (kätifit) kivi furetikur penna kät
 mana.
- 2, Kui pöyge kätifit fuis aida fõit,
 et üm mane kätifit furetikur (fõit).
- 3, Kui kala filane fõit, ja pöyge
 filane peal.
- 4, Kui faanb furetikur fõit kulla,
 kui nina et fõit.
- 5, Kala nina ja kala a fõitid milt
 fõit pöyge, et kala enne milt olla
 aida, „fõit mu kätifit nina